

Lystskoven, og paa den Maade kunde man jo faae det Altsammen ordnet, uden at have nogen Udgift derved. Jeg troer ikke, at vi behøve at henlægge Charlottenlund Skov under nogenfombest ny Forvaltning for at beholde den omtrent i den Skikkelse, som den har været hidtildags, og i en bedre behøver man jo ikke at have den.

Indenrigsministeren: Den ærede Taler indrømmede, at Charlottenlund Skov mere kvalificerede sig til at være Statshave end Fredensborg; det synes altsaa, at han maatte indrømme, at det var consequent, at Charlottenlund ogsaa gik ind derunder. Jeg antager, at de Indtægter, som Skoven allerede giver, vilde være tilstrækkelige til de staaende Udgifter, der kunde falde; men det, som gjør, at man maa interessere sig for, at det gaaer over fra Domainedirectoratet til Indenrigsministeriet, eller med andre Ord, at det skal behandles ikke som Skov, men som Lysthave, det er, at man ellers var udsat for, at Træerne, hvilte en stor Deel af Befolkningen have meget stor Kjærlighed til, vilde blive fældede. Hvad den ærede Taler har ytret om, at mange Træer, som der fra Forstvesenets Standpunkt burde fældes, bleve dog staaende, paa Grund af den Interesse, som man af en eller anden Aarsag har for at vedligeholde dem, det er vistnok ganske rigtigt, men det er dog blot enkelte Træer, hvortil dette kan strække sig; her er en Række af temmelig anseelige Egtræer i Charlottenlund Skov, som, naar forsømmelige Principer derpaa skulde anvendes, vare udsatte for at ville blive fældede, og det er vistnok Noget, som en overordentlig stor Deel af Befolkningen vilde hærme over, og jeg synes altsaa, at det er passende og tilraadeligt, at der ved Lov fredes om disse Træer mod Undergang.

Fscherning: Naar jeg stemmer for denne Lovs Overgang til 2den Behandling, saa skal det alene være et Høflighedsbeviis mod den ærede Minister; thi ved 2den Behandling er det min bestemte Mening at stemme imod den.

A. Sage: Jeg troer, at den høfligste Maade er den, jeg vil tilraade det ærede Thing, nemlig strax at nægte denne Lovs videre Frem-

gang, thi saa ere vi af med den med det Samme. Dersom vi gaae ind paa Regjeringens Forslag, saa gaae vi tillige ind paa en aarlige Pengendgift; det vil ikke udeblive, at vi hvert Aar i Finantsloven faae til Behandling snart den ene snart den anden Udgiftspost til denne Lysthave. Jeg vil tilstaae, at der kunde være Omstændigheder, hvorunder jeg for min Part gjerne vilde være med at stemme for, at Charlottenlund blev omdannet til en Lystskov for Kjøbenhavns Indvaanere og for Thingets ærede Medlemmer. Jeg vil sige, at, dersom f. Ex. Regjeringen i en Rigsdagssession havde heelt igjennem forelagt os vigtige, værdifulde Love, de Love, som vi ifølge vor Grundlov, ifølge vor Tilstand, ifølge vore Duffer om en bedre Udvikling have gyldigt Krav paa at vente forelagte fra Regjeringens Haand, dersom Sessionen var gaaet under en alvorlig Samarbejden mellem Rigsdagen og Regjeringen med Hensyn til saadanne for Landets Velværd vigtige Love, og Regjeringen da ved Slutningen af Sessionen sagde: Nu have vi foretaget alle disse fortræffelige Love; dem have vi enedes om til Landets Bedste, lader os nu forlyste os med at gjøre Charlottenlund til en smuk Lysthave, hvor vi veltilmode, glædende os over vort Bærk, kunne tage ud og see med Fornøjelse paa hverandre, ja, saa skulde jeg med Glæde have gaaet ind derpaa, men, naar hele Regjeringens Lovgivningsvirksomhed indskrænker sig til saadanne usle Lovstumper som de, Regjeringen forelægger os, og, naar Regjeringen, dersom vi komme med Lovforslag, siger: Nei, dem kunne vi ikke bruge, og imod dem sætte vi Kongens Beto, saa finder jeg det rigtigt, at det ærede Thing siger: En saadan Lov som denne vilde vi iaar aldeles ikke videre høre Tale om.

Indenrigsministeren: Jeg havde ikke ventet, at denne ubetydelige Lov skulde have vaakt saa store politiske Tanker som dem, vi nu have hørt. Jeg havde heller ikke ventet, at det skulde betragtes som en Bevillie imod Regjeringen, om man gik ind paa den omhandlede Lov; jeg troer, at man ialtsaa maatte betragte det som en Bevillie, man viste mod det Kjøbenhavnske Publicum. Jeg troer aldeles ikke, der vil blive Tale om nogen